

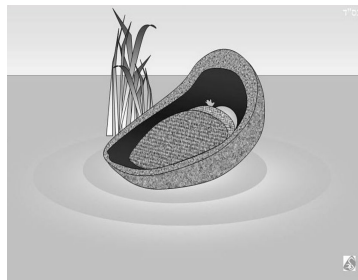
השבת של רבי נהמין מברסלב

לזכרון נצח מורינו ר' ישראל בער אודסר בן ר' אייזיק שלמה, זצ"ל

להפיל את כל אחד חס ושלום, להסתכל רק על הרע לא על הטוב, מה שבאמת צריכין להפך (לקוטי הלכות - הלכות עירווי תחומין ו' - אות י"ח).

ויזעקו ותעל שוועתם ... (שמות ב, כג)

וזה בחינת שובבי"ם שבהם נוהגים הכשרים להתענות ולצעק לה' יתברך בתפלות וסליחות, כי באלו הימים קורין בתורה בעניין גלות מצרים וגא'לתם שהיה על ידי צעקה. וכמו כן צריכין עתה בגלות הזה. וזהו: "שובו בני שובבים", שעיקר כל הצרות והג'לות, רחמנא לצלן, הם על ידי חסרון הדעת, שזהו בחינת שובבים, שכל אחד הולך בעולם כמו משגע ושובב ממש, כמו שנאמר: "ויולך שובב בדרך לבו". וכשיבין האדם בעצמו כל זאת איך הוא שובב ומשגע ממש, כי הולך אחרי שרירות לבו ואינו מסתכל על תכליתו הנצחי, בוודאי יחוס על עצמו ויצעק הרבה לה' יתברך, ועל ידי זה יזכה לפי בחינתו, להוליד המוחין והדעת, שעל ידי זה עיקר הגא'לה בכלל ובפרט בכל אדם ובכל זמן (לקוטי הלכות - הלכות גלוה ה' - ח').

ואל ישעו בדברי שקר ... (שמות ה, ט)

כשהצדיק האמת רואה שאין אמת בעולם, עד שמהפכים השקר לאמת ואומרים לרע טוב ולטוב רע; ויש בזה כמה בחינות: כי יש שטועים קצת על ידי זה ובאים על ידי זה לשגיאה דקה; ויש ששוגים על ידי זה ביותר; ויש עוד ביותר, עד שיש שקרנים לגמרי ומחציפים פניהם לומר שהאמת אתם; וכעין שמצינו, כשבאו משה ואהרן אל פרעה, אמר להם: "למה משה ואהרן תפריעו את העם וגו'. תכבד העבודה על האנשים ויעשו בה, ואל ישעו בדברי שקר. הבט וראה עד היכן השקר מתפשט להחליף האמת, עד שפרעה הרשע שענה את ישראל בשקר ובחנם וגמל אותם רעה תחת טובה שעשה יוסף עם כל ארץ מצרים, ובתחילה בא עליהם ברמאות, בפה רך, ואחר כך בפרך ובעבודה קשה כל כך, והחציף פניו כל כך לומר על ישראל: "ואל ישעו בדברי שקר", כאילו דברי משה ואהרן הם בשקר, חס ושלום, והוא חפץ רק האמת שיעבדו אותו בחנם. ואחר כך פגעו דתן ואבירם במשה ואמרו: "ירא ה' עליכם וישפוט, אשר הבאשתם את ריחנו וכו', והחציפו פניהם גם כן בשקר נגד משה ואהרן כאילו אצלם האמת והם מקנאים על צרת ישראל, וכאילו אוהבים אותם יותר ממשה ואהרן. וכן הוא בכל דור ובכל עת, רק שיש בזה כמה וכמה בחינות בכל מדרגה ומדרגה, בבחינת צדיקים, בינונים ורשעים, והכל על ידי האמת שאינו מוכן כראוי כני"ל. ועל כן מכרח הצדיק האמת לשנות לפעמים ולהלביש האמת בכמה לבושים, ודייקא על ידי זה הוא מכניס האמת בעולם. וזה בחינת מה שאמרו רבותינו ז"ל: שרי להו לצדיקיא לסגויי ברמאותא עם רמאי [מותר להם לצדיקים להתנהג ברמאות עם רמאי], וכן מה שאמרו רבותינו ז"ל: מתר לשנות בדבר השלום כמבאר בפנים (לקוטי הלכות - הלכות ריבית ה' - אותיות ט"ז ל' ל"ה ל"ו לפי אוצר היראה - אמת - ל"ב. ועיין אוצר היראה - שלום - י"ט).

ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה ... (שמות א, א)

כשהתחיל לספר גלות מצרים וגא'לתם התחיל משמות בני ישראל שבאים לשם, להורות שכל עיקר קיומם בגלות וגא'לתם משם, הכל היה בכח שמות בני ישראל שהם ראובן שמעון ולוי וכו', שכל שמותם נקראו על שם שמחת ישראל. כי בשביל זה הקדים ה' יתברך שירדו יעקב ובניו הצדיקים בעצמן מצרימה, כי על ידי קדשתם העצומה שהיו מטה שלמה שהם גלו אלקותו בעולם שזהו עיקר השמחה והחייות, על ידי זה היה להם כח לסבל מרירות הגלות ולבלי להשתקע שם. כי עיקר מרירות הגלות הוא העצבות וכל מה שמכבידן הגלות מתגבר העצבות יותר, וכן כל מה שמתגבר העצבות שהוא גלות השכינה מתגבר גלות והעבדות הגשמי יותר, ואם כן מאין יבוא עזרנו, אך כל הקיום בגלות והתקוה לצאת משם הוא על ידי הצדיקים יעקב ובניו שירדו מצרימה שהם שמות בני ישראל הנ"ל, שבכחם הגדול יכולים להמשיך אלקותו יתברך ולהחיות ולשמח נפשות כל ישראל בכחם ועצותם העמקות שעל ידי זה מעלין המלכות בכל פעם, שזהו עיקר בחינת הגא'לה בחינת כי בשמחה תצאו וכו' (לקוטי הלכות - הלכות הודאה ו' - אות י"ז).

ויוסף היה במצרים ... (שמות א, ה)

כי העיקר על ידי ויוסף היה במצרים שהקדים ה' יתברך רפואה למכה לשלח מקדם את יוסף למצרים ונמכר לעבד שהוא בחינת מרידת העצבות שהוא בחינת עבדות וכו', ועמד בנסיון והתחזק גם שם בשמחה כמו שכתוב ויהי יוסף איש מצליח כמו שאמרו במדרש שהיה מפוז ומרקד. כי במרידת הגלות כשמתגבר העצבות ביותר זהו עיקר העצה לעשות מלי דשטותא כדי לשמח את נפשו במרירות כזה. וכמו שכתוב בדוד שהיה משנה טעמו לפני אבימלך שהיה שם בסכנה גדולה בגלות גדול ועל כן עשה שם מעשה שטות ויתו על דלתות השער וירד רירו על זקנו וכו'. ועל כן עיקר קיומם במצרים ויציאתם משם היה על ידי ויוסף היה במצרים, שהקדים לשלח את יוסף הצדיק לשם (לקוטי הלכות - הלכות הודאה ו' - אות י"ז).

ויקם מלך חדש וכו' אשר לא ידע את יוסף ... (שמות א, ח)

יוסף הוא בחינת כל הנקודות טובות שיש בכל אחד מישראל, שכלם נמשכין מהצדיק בחינת יוסף, שהוא נקדה הכללית שממנו נמשכין כל הנקודות טובות שבכל אחד (כמו שכתוב במקום אחר). ובכל ימי הג'לות, שכלם מכנים בשם מצרים, בכל פעם הוא בחינת ויקם מלך חדש וכו', כי בכל פעם יצרו של אדם מתגבר עליו מחדש. והוא נקרא מלך, בחינת מלך זקן וכסיל. וממנו נמשכין כל ההתנגדות והמניעות של המונעים והחולקים העומדים בכל פעם, כי לא אחד בלבד עומד עלינו לכולונתו חס ושלום, אלא שבכל דור ודור ובכל פעם עומדים עלינו, בבחינת ויקם מלך חדש. חד אמר: חדש ממש. וחד אמר: שנתחדשו גזרותיו. ושניהם אמת. שעומדים בכל פעם חולקים ומונעים חדשים ממש, וגם נתחדשין גזרותיו, שבכל פעם גוזרים ואומרים דבורים רעים חדשים שהם כנגד האמת, שרוצים למנע ולהפיל את האדם על ידי זה מתורה ותפלה וכו'. וזהו יאשר לא ידע את יוסף, עשה את עצמו כלא ידע. שעושים את עצמם כאילו לא ידעו כלל את מעלות הצדיק בחינת יוסף, שהוא כלל הטוב שהכניס כל כך טוב בישראל, והם רוצים להתגבר לבלבולים חדשים

לכבוד מחמד עיני, אשר נתן את לבו אל המעשיות והתורות והתפלות של הנחל נובע מקור חכמה שהבטיח לנו שעל-ידו לא תשתכח התורה מִישראל. יברכך ה' מציון בשנה טובה ומברכה ומאשרה בחיים טובים וארכים, ויערה עליך רוח חכמה ובינה איך למלט נפשך מן השטן המקטרג.

עיני ולבי, העומד בראש המאמינים והמקשרים בהצדיק האמת השליט ומושל על כל נפשות ישראל, ועל-ידי זה זכה להשמר ולהנצל מהתנגדות וקשיות וחקירות על עצם האמת המאיר עכשיו בעולם ולהנצל מרוח שקר וטמאה ולהמלט מהשקר של אמונות כזביות וכפירות.

אשריך מה טוב חלקך ומה נעים גורלך שזכית בגדל רחמנות וחנינות הבורא יתברך לברוך ולהמלט מרוח שקר ושטות ושגעון של המינות כפירות ואמונות כזביות שהם בחינת מימי המבול המרחיקים את העולם מהצדיק האמת, ועל-ידי זה מחריבים ומאבדים את העולם לגמרי ומביאים ומחזירים העולם לתוהו ובוהו וחשך ואפלה.

ישראל דב אודסר

(לקוטי עצות - דעת, לד-לה)

עצות ותפילות

צריך האדם להשתדל שיגיע לשלמות הדעת, דחינו שיוכה לדעת דקדשה כל מה שאפשר לאדם לידע ולהשיג, מה שאי אפשר לאדם לידע יותר. ואי אפשר לבוא לזה כי אם על-ידי שעוסק עם בני-אדם לקרוב לעבודת השם יתברך, על-ידי-זה נשלם דעתו כנ"ל, ועל-ידי-זה זוכה לבנים ויוכל לפקד עקרות. וזה הטעם שהצדיקים מיגיעים את עצמן ורודפים אחר בני-אדם לקרוב לעבודתו יתברך אין זה כדי להראות כבודם, חס ושולם, אלא כדי להשלים דעתם כנ"ל.

... אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה, חנון מאתך חכמה בינה ודעת. רבונו של עולם, אל ברוך גדול דעה, זכנו ברחמיך הרבים לדעת שלם ואמת, שאזכה להשלים את דעתי בתכלית השלמות, עד שיהיה דעתי קרוב וסמוך לדעת השם יתברך בתכלית ההתקרבות, ולא יהיה הפרש ביניהם כי אם בה' דברים שנבדל דעת האדם מדעת השם יתברך שאי אפשר לאנושי להשיגם, ואזכה לינק תמיד מדעת השם יתברך בתכלית השלמות. ותזכני ברחמיך הרבים, שיהיה לי חמר מִמְזוג במזג השווה שיהיה ראוי לקבל שכל ותשפיע עלי יראתך הקדושה, ותהיה יראת ה' על פני בלתי אחטא, ותהיה יראת חטאי קודמת לחכמתי, ועל-ידי-זה התקיים חכמתי ודעתי בתכלית השלמות.

ותזכני ברחמיך הרבים וחסדיך העצומים, להעמיד תלמידים הגונים הרבה להאיר בהם דעת קדוש ואמתי, להדריכם בדרך ישרה, להודיעם את הדרך אשר ילכו בה ואת המעשה אשר יעשו, כפי מה שקבלנו מרבתינו הקדושים זכרונם לברכה, בדרך אשר דרכו בו אבותינו מעולם, להאיר בהם עצות נכונות וישרות, ולעוררם ולהקיצם משנתם להכניס בהם דעת ויראת שמים, באפן שיוזכו לשוב אליך באמת בכל לבבם ובכל נפשם ובכל מאדם. "אלמדה פשעים דרכיך וחטאים אליך ישובו". ותצילני ותשמרני ברחמיך הרבים, שלא יעלה בדעתי שום פניה ומחשבת חוץ חס ושולם בעניני התקרבות בני אדם בשביל להרבות כבודי חס ושולם, רק כל כוונתי תהיה באמת בשביל כבודך כדי למלאת רצונך. ותתן כח ליעף כמוני לסבל ולקבל באהבה כל הטרחות והיגיעות שצריכין בשביל עסק זה לקרב בני אדם לעבודת השם יתברך. ואזכה לרדוף אחריהם בכל כחי לקרוב לעבודתך, וכל כוונתי יהיה לשמך לבד באמת, כדי להשלים דעתי בתכלית השלמות כרצונך הטוב, ועל-ידי-זה תזכני להוליד בני חיים וקיימים בקדשה ובטהרה לשמך ולעבודתך, ותרבה זרענו כחול הים וככוכבי השמים לרוב (לקוטי תפילות א - מתוך תפילה ג).

(שיחות הר"ן, כ"ו)

סיפור

משל על הלומד ושוכח, ששכרו אנשים למלאת חביות והחביות היו נקובים, וכל מה שהיו שופכין לתוך החביות נשפך לחוץ. והטפשים אמרו: הואיל וחוזר ונשפך לחוץ, למה לנו ליגע ולמלאת מאחר שאחר כך נשפך. אבל החכם אמר: מה לי בזה, הלא פורעין לי על היום, ושכרי לא יקפח מכל יום ויום, כי אני משכר לימים ומה לי אם נשפך. כך אף על פי ששוכח למודו, שכרו לא יקפח מכל יום ויום.

ודע שלעתיד מזכירין את האדם כל מה שלמד, אף אם שכח. גם בני אדם השומעים התורה של הצדיק האמת ואינם מבינים אותה, לעתיד בעולם הבא יבינו, כי עיקר התורה היא להנשמות. שבעולם הבא יהיו הנשמות בקיאים ומשיגים היטב את התורה שלמד ושמע האדם בעולם הזה. אשרי המבלה ימיו בתורה ועבודה הרבה.

שיחות

(מרי ישראל אודסר, זצ"ל - המשך)

רבי ישראל נשאל לגבי משפחה שצריכה לחזור לגור בצרפת

.. לא, תבואו לארץ ישראל, לגור - רק בארץ ישראל!

ברוך השם שזכיתם לקנות דירה בארץ ישראל, השם יתברך יצליח דרככם ויעזר לכם לחזור במהרה לארץ ישראל ולגור בארץ ישראל בהצלחה. אינכם יודעים גודל ההפסד שבכל רגע שלא זוכים להיות בארץ ישראל, חבל על כל רגע, על כל נשימה ונשימה, כל נשימה הוא הפסד גדול. כל רגע שיושבים בארץ ישראל - זה מצוה, כל רגע. אין לשער מה שזוכים להיות בארץ ישראל.

תעשו הכל לחזור מהרה לארץ ישראל. לבוא לגור פה בארץ ישראל בלי שום חכמות, לא לחשוב הרבה - רק ארץ ישראל. זה ארצנו וזה ארץ אבותינו וזה הכל. ארץ ישראל זה המקום, המפתח לכל טוב. בארץ ישראל יש הכל, כל טוב, גם הפרנסה והכל - פה ארץ ישראל! להתפלל ולבקש מהשם יתברך ולעשות הכל, שתזכו לחזור במהרה ולבוא לארץ ישראל בחזרה. בארץ ישראל בכל מקום טוב, כל מקום קדוש, אבל בירושלים הוא יותר קדוש מכולם, ירושלים! הוי, לחיות בארץ ישראל, כל רגע שאנחנו גרים פה, הוא כל הרפואות וכל הישועות. כל ישראל יבואו להנה, לארץ ישראל. זה כל חיותנו!

רבי ישראל נשאל אם העליה לארץ ישראל

כעת היא חלק מהגאולה

כן, כן, ודאי. אפילו יהודי אחד שזוכה לבוא לארץ ישראל, הם יהודים, בני אברהם יצחק ויעקב, הם לא נמולים, לא מלו אותם, הם לא יודעים כלום, תינוק שנשבא יש לו דין אחר. הוא נשבא, הוא אוכל טרפות והכל. גם מהקבוצים הם לא יודעים, תינוק שנשבא. זה הכל נעשה מהשקר - נעשה החרבן כזה. יש רבנים שהם רשעים, הם מסתירים את האמת מן העולם, הם עושים מעצמם שהם צדיקים, שהם יודעים לעזר לנו, רבנו הקדוש אמר: "רק אני יכול לעזר!"

רבי ישראל נשאל מעניין הבאת ציונו הקדוש של רבנו לארץ

אינני יודע, אינני יודע, אולי רצון רבנו להיות על ראש-השנה כמו שהיה - שנבוא לאומן, אינני יודע. מי יודע, אנחנו לא יודעים. אולי, אולי...

אם היה רוצה רבנו הקדוש ארץ ישראל, לא היה צריך שום פעלה, היו מסכימים כל הממשלה וכל העולם. היו מקבלים אותו בשמחה ומביאים אותו על אווירון. נו, נראה...

אני לא השתדלתי על זה, לבקש ולעורר ולהביא את רבנו לארץ ישראל. ככה לדעתי, שאם רבנו היה רוצה לבוא לארץ ישראל יש לו כמה דרכים וכמה עצות איך להשתדל בזה. לא צריכים להשתדל בשביל להביא את רבנו לארץ ישראל, כי אם הוא היה רוצה לבוא לארץ ישראל, היה כבר בא מזמן לארץ ישראל. הוא היה מוצא הרבה עצות ודרכים לנסע ולבוא לארץ ישראל בלי השתדלות.

ככה אני חושב, שרבנו לא מסתכל שיקבלו אותו בארץ ישראל, הוא לא רוצה לראות ישראל בחילול שבת ובלי אמונה ובלי המצוות, זה לא שייך לנו. הוא לא מתגעגע אחרי הכנסת, אחרי מחללי שבת ועושים מה שעושים ועוברים על כל התורה. הוא לא מתגעגע אחרי הכפירה והפריצות. זה אצלו לא כלום, לא בא בחשבון, זה לא נקרא אנשים, נקרא חמור, חמורים, בהמות. לפי דעת רבנו ז"ל.

אף-על-פי שלרבנו הקדוש יש עצות לתקן גם אותם, הוא יתקן את כל העולם, זה עניין לחוד וזה עניין לחוד. אנחנו לא מבינים, הוא יתקן גם מחללי שבת, הוא יתקן כל מה שפגום. הוא יתקן מה שהוא צריך לעשות, אבל אף-על-פי-כן אנחנו צריכים לעשות מה ששייך לנו - לעזב את הדרכים הרעים, את הגנבה והגזלה, לעזב אותם! ולחזור להשם יתברך, לתורה. אם לא - אז ילך! ... (המשך יבוא)

שבת שלום